

ВІЛІВ ЦЕОЛІТОВОГО НАПОВНЮВАЧА НА ПЛАСТИЧНУ МІЦНІСТЬ ЦЕМЕНТНО-ПІЩАНІХ КОМПОЗИЦІЙ

Студ. Бардук А.В., студ. Усата О.П. – гр. ВБК-462

Науковий керівник: к.т.н., доц. Довгань О.Д.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Вступ. Виробництво високоякісних бетонів, в тому числі його дрібно- та тонкозернистих різновидів, в даний час продовжує розширяватися. За останні роки активно впровадзаються в будівництво багатокомпонентні дрібнозернисті бетони, застосування яких раніше стимулювалося рядом пластичних ім недоліків, а саме – висока сумарна питома поверхня заповнювачів (наповнювачів), яка призводить до збільшення водопотреби суміші, підвищеної витрати цементу тощо. Сьогодні поняття про економію цементу, як головного критерію технологічної доцільноти, поступилося місцем комплексу вимог ринкової економіки, серед яких вирішальними є висока якість та довговічність. Переход на багатокомпонентні дрібнозернисті бетони з використанням суперпластифікаторів, тонкодисперсних мінеральних наповнювачів та інших модифікуючих добавок дозволило звести до мінімуму недоліки цих бетонів, зокрема, підвищення витрат води і цементу, виготовляти бетони однакової міцності на мало- та високорухливих розчинних сумішах.

Мета роботи: дослідження впливу тонкодисперсного цеолітового наповнювача та суперпластифікуючої добавки комплексної дії на пластичну міцність в перші п'ять години твердіння цементно-піщаних композицій.

Матеріали і методика досліджень. Планування і аналіз досліджень властивостей піщаних бетонів проводилося з використанням експериментально-статистичного (ЕС) моделювання [1]. Експериментальні дослідження складалися з визначення технологічних властивостей для 27-ми композицій. В експерименті варіювались на 3-х різних дозуваннях 5-ти компонентів (фактори X_i нормалізовані до $|x_i| \leq 1$), що склали дві групи рецептурних факторів.

Умови модифікації цементно-піщаної системи задавали:

- цеолітовий наповнювач, що входився взамін частини в'язучого на різних $X_1(Z) \rightarrow 0; 4; 8\%$;
- частка дрібного піску (з середнім діаметром $d = 0,22 \text{ мм}$) в суміші з крупнозернистим ($d = 0,37 \text{ мм}$), що становила $X_2(FS) \rightarrow 30; 50; 70 \text{ м.ч. на } 100 \text{ м.ч. піску}$;
- суперпластифікатор комплексної дії входився в кількості $X_3(MF) \rightarrow 0,3; 0,5; 0,7\%$ від маси в'язучої речовини.

Параметри дисперсного армування:

- вміст лугостійких синтетичних волокон довжиною 6 і 12 мм, в кількості $X_4(F_e) = X_5(F_{12}) \rightarrow 0; 0,015; 0,03\%$ (від маси розчинної суміші).
- Склади цементно-піщаних композицій готовувалися з різним водо-цементним співвідношенням, при якому забезпечувалося виконання вимоги однакової рухливості розчинної суміші – марки S4 (по розливу конуса). У відповідності до (ДСТУ Б.В. 2.7-114-2002) визначалася середня густинна (спала $\rho = 2010 \pm 2188 \text{ кг}/\text{м}^3$), за якою оцінювався коефіцієнт ущільнення (K), що змінювався в діапазоні від 0,88 до 0,98.

Пластична міцність цементно-піщаних композицій з цеолітом. Початковий процес структуроутворення тверднучих композицій оцінено по їх пластичній міцності P_m (кПа). Розрахунок P_m в часі (через кожні 10 хв.) виконувався при постійному навантаженні та вимірюванні глибини занурення конуса в дослідну суміш. Дослідження проводилися в обмежений період початкового структуроутворення $t \leq 3 \text{ год}$. Для 27-ми композицій

Для аналізу впливу варіаційних факторів на процес зростання пластичної міцності визначено значення P_m через півгодини ($t = 0,5$) після приготування композицій та побудовано експериментально-статистичну модель (ЕС-модель) «позного» поля [2]. У зв'язку з тим, що тонкодисперсний цеоліт, як активна пущопланована добавка, здатний брати участь в фізико-хімічних процесах різних періодів організації структури цементного композиту [3], було поставлено завдання вивчити його вплив на період формування структури розчину без присутності волокнистих наповнювачів ($X_4 = X_5 = 0 \%$).

Для аналізу індивідуального впливу цеоліту на $P_m\{t = 0,5\}$ проведено обчислювальний експеримент 3 ЕС-моделі «позного поля» цього критерію, в координатах нормалізованих факторів x_1, x_2, x_3, x_4 і x_5 [2]:

$$Y = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + b_3 x_2^2 + b_{23} x_2 x_3 + b_4 x_3 + b_5 x_3^2. \quad (1)$$

отримані моделі локальних полів при фіксованих різних вмісту цеоліту $x_1 = -1, 0$ та $+1$, або $X_1(Z) = 0; 4 \text{ i } 8 \%$ та без параметрів дисперсного армування.

Аналіз моделей показав, що процес зростання пластичної міцності для композицій, що не містять мінеральної добавки $X_1(Z) = 0 \%$, протікає повільніше, ніж в її присутності $X_1(Z) = 4 \text{ та } 8 \%$. Так, відносний приріст $\delta\{Y_{max}/Y_{min}\}$ критерію $P_m\{t = 0,5\}$ змінюється для контрольного складу в 5,6 раз, для складів з високодисперсним цеолітом відповідно у 8,3 і 12,4 рази. Швидке зростання пластичної міцності в перші півгодини може пояснюватися:

- підвищеним вмістом в цементному клінкері мінералів трикальцієвого алюмінату 10% та аліту 75 %, що викликає надмірно раннє структуроутворення;
- присутністю в тонкодисперсному цеоліті реакційно активних оксидів SiO_2 і Al_2O_3 в кількості 72,5 % і 13,1 %, що сприяє інтенсифікації процесів гідратації клінкерних мінералів;
- вмістом частинок тонких фракцій розміром менше 10 мкм для цементу 36 % і для цеоліту 30 % (за їх обсягом);
- здатністю суперпластифіуючої добавки комплексної дії, молекули якої володіють високим диспергуючим ефектом не тільки на тонкодисперсні частинки в'язучої речовини, але й на зерна наповнювача, надавати позитивний вплив на інтенсивність процесів гідратації та структуроутворення цементного каменю;

Варто відмітити, що початковий процес структуроутворення твердинних композицій викликає гранулометричний склад піщаного заповнювача. У всіх випадках із збільшенням частки зерен піску меншої середньої крупності пластична міцність в перші півгодини незначно, але зростає.

Висновок. Проведені обчислювальні експерименти на ЕС-моделі «позного» рецептурного поля пластичної міцності $\ln P_m\{t = 0,5\}$ дозволили оцінити індивідуальний вплив цеоліту на кінетику структуроутворення цементно-піщаних композицій. Заміна частини цементного в'язучого активною гідралічною добавкою цеоліту, в кількості 8 %, прискорює процес початкового структуроутворення розчинів більше, ніж на 50 %.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вознесенский В.А. Численные методы решения строительно-технологических задач на ЭВМ / В.А. Вознесенский, Т.В. Ляшенко, Б.Л. Огарков. – К.: Высшая школа, 1989. – 328 с.
2. Lyashenko T.V. Decorative concrete with hybrid glass fibre: design and first results of the experiments / T.V. Lyashenko, A.D. Dovgan, P.M. Dovgan // Вісник ОДАБА. Випуск №10. – Одеса: Друкарня ОДАБА, 2018. – С. 99 – 105.
3. Сай В.И. Влияние цеолита на процессы гидратации мономинералов цементного клинкера и цемента / В.И. Сай, Л.В. Яцук, Л.Г. Шищенко и др. // Строительные материалы, изделия и санитарная техника. Выпуск 12. – К.: Будівельник, 1989. – С. 57 –